

Uchwała Nr XXX/209/2012

Rady Gminy Gniezno

z dnia 26.10.2012 r.

w sprawie: rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności Wójta Gminy Gniezno

na podstawie art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r Nr 142poz. 1591 z późn. Zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. Zm.) uchwała się co następuje:

§1 Skargę Pana [REDAKTED],
zawartą w jego piśmie z dnia 21 września 2012 r., uznaje się za całkowicie bezzasadną

§2 Zawiadomienie o sposobie rozpatrzenia przedmiotowej skargi przesłać skarżącemu,
wspomnianemu w §1

§3 Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady

§4 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Przewodniczący Rady

Marek Słomczewski

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 września 2012 r. Pan ██████████ złożył skargę na działanie Wójta Gminy Gniezno polegające na tym, że w dniu 27 czerwca 2012 r. wydał on postanowienie nr UG.PP.6724.34.2012 prostujące na wniosek zainteresowanej strony błędy pisarskie i oczywiste omyłki w decyzji tego organu z dnia 18 maja 2006 r. nr UG 7430/12/2006 w sprawie zatwierdzenia podziału nieruchomości położonych we wsi Osiniec, oznaczonej geodezyjnie jako działki nr 305 i nr 306 oraz nr 320 i 321.

Zdaniem skarżącego powyższe postanowienie naraziło go na straty moralne i koszty finansowe, co stanowi podstawę do żądania odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów związanych z zaskarżeniem tego postanowienia do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu.

Skarżący do skargi dołączył paragon nr 18/12 z dnia 02.07.2012 r. na kwotę 120,00 złotych oraz paragon 19/12 z dnia 03.07.2012 r. wystawione przez kancelarie Adwokacką w Gnieźnie za usługi prawne, z których to paragonów nie wynika na rzecz jakiej osoby usługa była świadczona.

Z dokumentów źródłowych będących w posiadaniu Urzędu Gminy Gniezno, w sprawie, wynika następujący stan faktyczny.

Na wniosek skarżącego, jako właściciela działki nr 320 i 321 oraz na wniosek właścicieli działek nr 305 i 306 położonych we wsi Osiniec, Wójt Gminy Gniezno, na podstawie ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obejmującego powyższe nieruchomości, decyzją z dnia 18 maja 2006 r. znak UG7430/12/2006 zatwierdził przedłożony mu przez w/w wnioskodawców projekt podziału przedmiotowej nieruchomości.

Decyzja ta stała się ostateczną w rozumieniu art. 16 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. Zm.)

Na wniosek właścicieli działek o numerach 305 i 306 Wójt Gminy wydał dnia 27 czerwca 2012 r. postanowienie znak UG.DD.6724.34.2012 prostujące błędy zawarte w wyżej powołanej decyzji z dnia 18 maja 2006r. polegające jego zdaniem na:

1. właściwym zapisie nazwiska skarżącego
2. wyeliminowaniu zajścia łączności niektórych działek powstałych w wyniku podziału
3. skreśleniu zapisów o całości działek różnych właścicieli i o możliwości ich równoczesności sprzedaży

4. braku zapisu w decyzji podmiotowej, że przy zbyciu wydzielonych działek winne być ustanowione służebności drogowe

Na powyższe postanowienie skarżący złożył zażalenie w trybie art. 133 §3 k.p.a., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu zażalenie uznało za zasadne i postanowieniem znak SKO.GN4001.572.2012 (bez daty) doręczonym do urzędu Gminy Gniezno dnia 06.09.2012 r. uchyliło zaskarżone postanowienie.

Z uzasadnienia w/w postanowienia SKO w Poznaniu wynika, że Wójt Gminy prostując w trybie art. 113 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego swoją decyzję z dnia 18 maja 2006r. oprócz usunięcia oczywistych błędów pisarskich dokonał także istotnej ingerencji w treść decyzji i wprowadził nowe sformułowania, ustalenia i warunki, zamiast istniejących lub też wprowadził nowe zmiany merytoryczne.

Zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego powyższe zmiany merytoryczne nie są dopuszczalne w trybie art. 113 § 1 k.p.a., a zatem na podstawie art. 113 § 1, art. 123 i art. 138 pkt. 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960- kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn.,zm.) uchyliło ono zaskarżone postanowienie Wójta Gminy Gniezno.

Rada Gminy Gniezno rozpatrując skargę Pana ██████████ ██████████, w pierwszej kolejności pragnie wskazać, że przedmiotem skargi mogą być wszelkie czynności prawne i faktyczne lub też brak czynności właściwych organów lub ich pracowników. Przepis art. 227 k.p.a. zawiera przykładowe wyliczenie zarzutów, które mogą być podnoszone w skardze.

Celem postępowania skargowego jest zwrócenie uwagi organom państwowym, organom samorządowym, organom państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych a także organom organizacji społecznych na nienależyte wykonywanie zadań przez ich organy niższe lub pracowników albo na brak ich działania.

W świetle zapisu art. 229 pkt 3 k.p.a. organem właściwym do rozpatrzenia skargi pana ██████████ na Wójta Gminy Gniezno jest Rada Gminy Gniezno.

W rozpatrywanej sprawie podstawą wydania przez Wójta Gminy postanowienia nr UG.PP.6724.34.2012 r. z dnia 27 czerwca 2012 r. , które zdaniem skarżącego naraziło go na straty moralne i koszty finansowe, był wniosek właścicieli działek 305 i 306 położonych w Osińcu, którzy w aktualnym brzmieniu prawomocnej decyzji tego organu z dnia 18 maja 2006 r. znak UG.7430/12/2006, bez zgody skarżącego nie mogą sprzedać swoich działek

powstałych w wyniku dokonanego zatwierdzenia w 2006 r. podziału nieruchomości położonych w Osińcu oznaczonych geodezyjnie numerami 305,306, 320 i 321.

Powyższym postanowieniem Wójt pozytywnie rozpatrzył wniosek właścicieli działek o numerach 305 i 306, lecz nastąpiło to w pewnych rozstrzygnięciach przez kwestię sprostowania oczywistych omyłek zawartych w decyzji UG7430/12/2006 z dnia 18 maja 2006r.

Należy jednak zauważyć, że w świetle postanowień art. 113 § 3 k.p.a. każdej osobie będącej stroną postępowania o sprostowania oczywistych pomyłek przysługuje prawo wniesienia zażalenia do organu drugiej instancji.

Podobnie w świetle art. 127 k.p.a. stronie przysługuje odwołanie od decyzji wydanej przez organ administracji publicznej pierwszej instancji, do organu wyższego stopnia.

Rada Gminy nie podziela poglądu skarżącego, iż Wójt Gminy wydał postanowienie UG.PP.6724,342012 z dnia 27 czerwca 2012 r. z rażącym naruszeniem prawa a więc art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., albowiem w opisaney sprawie nie prowadził przewlekłej sprawy (art. 37§ 2 k.p.a.), a uchylenie w/w postanowienia nie nastąpiło przez SKO w Poznaniu z tytułu rażącego naruszenia prawa (art. 156 §1 pkt. 2 k/.p.a.)

Wójt Gminy w spornej sprawie działał zgodnie z obowiązującą procedurą wynikającą z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem zarzuty podniesione w skardze uznaje się za całkowicie nieuzasadnione.

Co zaś się tyczy żądanego przez skarżącego odszkodowania to należy stwierdzić, iż sprawa ta nie leży w kompetencji Rady Gminy lecz sądu powszechnego.

W opisanym stanie faktycznym i prawnym należy uznać, że skarga pana ██████████ ██████████ na Wójta Gminy Gniezno jest bezzasadna.

Przewodniczący Rady

Marek Słomczewski